

UNIVERZITA KARLOVA – PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra francouzského jazyka a literatury

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studentky: **Petra Kollrossová**

Název práce: **Historie a užití interpunkce ve francouzském jazyce**

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jiří Jančík, Ph.D.

Oponent bakalářské práce: PhDr. Kateřina Suková Vychopňová, Ph.D.

Hodnocení práce:

1. Cíl práce
<p>Bakalářská práce Petry Kollrossové se zabývá tématem interpunkce ve francouzském jazyce. Cíle práce, které jsou uvedeny v samotném úvodu, je přiblížit roli a vývoj interpunkce, seznámit čtenáře s pravidly interpunkce ve francouzštině, podrobně a přehledně přiblížit její fungování ve francouzském jazyce. Lze tedy konstatovat, že tyto cíle byly naplněny, ačkoliv zpracování textu vykazuje po formální i obsahové stránce jisté nedostatky (viz dále). Nutno podotknout, že se jedná o druhou verzi textu, přičemž některé z výtek, které jsem k první verzi měla, byly zpracovány, mnohé však nikoliv (viz dále). Některé komentáře z mého původního posudku jsou platné i pro tuto verzi, čili je zde uvádím znovu.</p>
2. Zpracování obsahu
<p>Práce je členěna do tří kapitol. První pojednává o historii interpunkce: nastiňuje vývoj použití interpunkce od středověku po současnost. Otevírá zajímavou otázku použití emotikonů a emoji, jež by sama vydala na samostatnou práci. Otázkou však stále zůstává, zda jsou tyto textové prostředky opravdu součástí interpunkce či nikoliv. Podle mého názoru se jedná spíše o vyjádření emocí a postojů mluvčího (pisatele), než o interpunkci jako takovou (emotikon je sice z interpunkčních znamének složený, ale sám dle mého názoru funkci interpunkce neplní). Autorčin postoj k této problematice se od minulé verze práce lehce vyjasnil: na konci práce (str. 51) uvádí, že podle ní emotikony a emoji interpunkčními znaménky nejsou. Svě stanovisko však nijak nevysvětluje. Nerozumím tedy tomu, proč je tato problematika v takovéto míře v práci rozpracována (je jí věnováno sedm stran z cca 42 stran textu).</p> <p>Druhá kapitola se věnuje prozódii a rétorice, a to jako prostředkům vyjadřujícím interpunkci v mluveném projevu. Zařazení prozodie jakožto „interpunkce ústního projevu“ je zcela jistě správná volba. Hodilo by se, kdyby autorka zmínila také specifika francouzské prozodie ve srovnání s českou. Komparativní přístup zde však bohužel nenacházíme.</p> <p>Třetí kapitola se zabývá samotnými interpunkčními znaménky, která jsou používána ve francouzských textech. Na rozdíl od předchozí verze textu, který byl povětšinou pouhou kompilací použitých textů, se autorka snaží (alespoň občas), zaujmout nějaké stanovisko a pokouší se o komparaci francouzštiny s češtinou. Text však stále obsahuje velký počet gramatických a interpunkčních chyb, které čtení textu znesnadňují. Stále tedy zůstává, že práce, jejímž tématem je interpunkce, obsahuje nejen nesčetné množství chyb a překlepů, ale také chyb gramatických.</p>
3. Formální a jazyková úroveň
<p>Práce obsahuje celkem 56 stran textu (včetně seznamu bibliografických záznamů), které jsou rozděleny do tří kapitol. Ty jsou doplněny úvodem, závěrem, francouzsky psaným resumé a seznamem použité literatury. Seznam bibliografických záznamů je pro tento typ závěrečné práce dostačující. Nutno konstatovat, že resumé psané ve francouzštině je prosto chyb, ať už gramatických, tak i faktografických. Jak jsem již nastínila výše, jazyková úroveň českého jazyka je bohužel nízká. Text stále obsahuje velké množství překlepů, gramatických chyb, vyjadřovacích nepřesností a neobratností. Z dalších formálních nedostatků uvádím např. následující:</p>

- 1) V textu se objevuje hodně duplicit: informace z frankofonních zdrojů jsou přeloženy, ale často je také jejich část ponechána v originále. Některé autorčiny překlady jsou bohužel chybné, nebo stručnější než originál.
- 2) Text je často nekoherentní a nekohezní. Občas se objeví komentář ve formě závěru uprostřed kapitoly (str. 21). Autorka se také velmi často opakuje.
- 3) Pro nepřímou citaci autorka často používá odkaz v poznámce pod čarou, což by samo o sobě ničemu neškodilo, zde však není jasné, která část textu je daného autora a která náleží autorce. Často se také stává, že každý z po sobě jdoucích odstavců je ukončen odkazem na poznámku pod čarou, bez sebemenšího osobního hodnocení autorky.

...

4. Přínos práce

Téma interpunkce je bezesporu velmi široké a velmi zajímavé, ať už z pohledu jejího užití v mateřském či cizím jazyce (zde francouzském). Bakalářská práce autorce umožnila nahlédnout a osvětlit některá specifika tématu, které jí zjevně zajímá. Nutno uznat, že autorka projevila jistou schopnost strukturovaného myšlení a syntézy, což je pro ni zcela jistě přínosné. Vypracování práce jí zcela jistě ukázalo, čeho se v případných budoucích akademických pracích vyvarovat a jak k nim přistupovat.

I přes některé formální a obsahové nedostatky bakalářskou práci *Historie a užití interpunkce ve francouzském jazyce* **doporučuji** k obhajobě.

Otázky a náměty k obhajobě:

- 1) Ráda bych se vrátila k tématu emotikonů a emoji, jejichž zařazení mezi interpunkční znaménka je velmi diskutabilní a v práci stále není jasné. Dle autorky se mezi ně neřadí, ačkoliv je do práce zařadila a jejich existenci v rámci interpunkce obhajuje. Mohla by autorka k této problematice zaujmout jasné stanovisko a uvést, kteří lingvisté jsou pro jejich zařazení, kteří nikoliv, a jaké proto mají důvody?
- 2) Proč si autorka pro svou bakalářskou práci zvolila téma, které z praktického hlediska zjevně neovládá?

V Praze, 17. 05. 2024

PhDr. Kateřina Suková Vychopňová, Ph.D.